

Nr. 4, vol. 2.

1933.

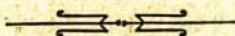
ŽVAIGŽDĖ = The STAR.

A LITHUANIAN QUARTERLY PUBLICATION, PUBLISHED BY A. MILUKAS & CO. AT 3654 RICHMOND STR., PHILADELPHIA, PA. YEARLY SUBSCRIPTION \$2.00, SINGLE COPY 50 c.

Spalių m. == October, 1933

Entered as second class matter at the Philadelphia Post Office under Act of March 3, 1879.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912,

of Zvaigzde published quarterly at Philadelphia, Pa., for October 1 1933
State of Pennsylvania }
County of Philadelphia } ss.

Before me, a Notary Public in and for the state and county aforesaid, personally appeared Rev. A. M. Milukas, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the business manager of the Zvaigzde and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management (and if a daily paper, the circulation), etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 411, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business manager are:

Name of —	Post Office Address —
Publishers, A. Milukas & Co.	3654 Richmond St., Philadelphia, Pa.
Editor, Julia Pranaitis	3654 Richmond St., Philadelphia, Pa.
Managing Editor, A. M. Milukas	134 Bushwick Ave., Brooklyn, N. Y.
Business Manager, A. M. Milukas	134 Bushwick Ave., Brooklyn, N. Y.

2. That the owner is: (If owned by a corporation, its name and address must be stated and also immediately thereunder the names and addresses of stockholders owning or holding one per cent of total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a firm, company, or other unincorporated concern, its name and address, as well as those of each individual member, must be given).

A. M. Milukas 134 Bushwick Avenue, Brooklyn, N. Y.
Julia Pranaitis, 3654 Richmond Street, Philadelphia, Pa.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding one per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: (If there are none, so state). None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company, but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

5. That the average number of copies of each issue of this publication sold or distributed, through the mails or otherwise, to paid subscribers during the six months preceding the date shown above is _____
(This information is required from daily publication only.)

A. M. Milukas, Business Manager.
Sworn to and subscribed before me this 2d day of October, 1933.

(Seal)

William Fred Deisbach
Notary Public.
My Commission Expires March 9, 1935

„ŽVAIGŽDĖ“--BERTAININIS ŽURNALAS.

DVIDEŠIMTI DU METU buvusi savaitiniu laikraščiu „ŽVAIGŽDĖ“. Tris metus ėjusi kaip mėnesinis žurnalas, nuo 1925 m. eina kaip bertaininis žurnalas leidžiamas A. Milukas & Co. B-vės iš Philadelphia, Pa. 3654 Richmond Str. Pavienių „Žvaigždės“ knygų kaina 50 centų, metams prenumerata 2 dol.

SPALIŲ — OCTOBER 1933 M.

KUN. ANTANO KAUPŲ LAISKAI:

I. KUN. A. MILUKUI. :

II. „ J. ZILINSKUI. :

III. „ A. BURBAI. :

Užprašymus ir pinigus „ŽVAIGŽDĖ“, 3654 Richmond St.,
adresuokit: Philadelphia, Pa.

Ahp 2217

Norintie bijografinių žinių apie kun. Kaupą
teskaito A. Jakšto—prel. Dambraucko straipsni
1913 m. „Draugijos“ N. 83, kun A. Miluko
straipsni 1913 m. „Zvaigždės“ N. 45-me ir kan.
J. Tumo raštus tu pat metų „Vilties“ NN. 135
—142. Red.

I. LAISKAI KUN. A. MILUKUI.

Maloningas Tautietil!

Siunčiu laišką ir ant jubilėjaus.*) Jei parašiau toki, kokio Tamsta geidei, tai gali perskaityti ant susirinkimo, jei ne — tai neskaityk.

Rašydamas tą laišką, rokavau, jog daug bus ant jubilėjaus ir iš šalies, užtai paraginau prie vienybės, — gal ir gerai padariau? — Prie draugystės prašau prirašyti. Paskui susirokuosime. Aš jau seniai buvau mislyjęs pats tą padaryti, bet teip vis užsivilko.

Anuos laiškus apie Chicagos lietuvius meldžiu man prisiųsti, nės ant vakacijų ketinu važiuoti į Chicagą žinoma, kad bus geriau sukties po Chicagą, žinant lietuviškų dalykų stovį, nekaip būnant aklu.

„Trumpa peržv. liet. d.....“**) visiškai nereikalingai pasirodė ant svieta ir atneš tiktai gėdą lietuvių klierikalams. O žiūrėk dar, kaip Sliupas, užtriūbye apie ją „Apšvietoje“.... Kn. Burba regimai pradeda eiti silpnyn.

Pasilieku su paguoda

A. Kaupas

Detroit

8. III. 93.

*) S. Daukanto, Red.

**) Kun. A. Burbos brošūra „Trumpa peržvalga lietuvių darbų“. Red,

Polish Seminary
Detroit, Mich.
10. VI. 93.

Malonus Tautietil

Pirmuočiausiai sveikinu Tamstą su ateinančiomis varduvėmis ir linkiu Tamstai sulaukt dar 100 tokių varduvių ir apsikrovusiam garbe darbavimosi ant tėvynės labo persikraustyti į dangų. — Antras, nerimasčiaujų dėlei vieno dalyko. Pirm kelių nedėlių prašiau Noveskio prisiusti man „Varpą“ už pirmus trejus metus, pažadėdamas už jį „Varpo“ redakcijai \$2. Noveskis man atrašė, jogei jis negalėjęs gauti jo, nėra pats Kriaučiūnas jo neturįs. Bet rašė, jogei jis prašęs Tamstos prisiusti jį man, pinigus liepė prisiusti sau. Nors man ir keista pasirodė tas „Varpo“ neturėjimas, vienok pasitikėdamas jo pažadėjimu pristatyti man „Varpą“ (per Tamstą), išsiunčiau jam pinigus. Bet šitai jau antra nedėlia o nuo Tamstos — jokio „Varpo“. Bijodamas, kad čia neišeitų apgavystės, nors but netyčia, meldžiu Tamstos išaiškinti man tą dalyką.

Praeito „Vien.“ No. Greitakojo korespondencijoje nemažai nusistebėjau žodžiams, buk Petrapilio Labd. Draug. negalėjusi suieškoti lietuviško giesmininko. Kiek man žinoma, jų ten yra nevienas. Operos baritonas numylėtinis liaudies, Stravinskis — lietuvis: paeina nuo Suboczo Vilkm. pavieta. Teip užtikrino mane jo giminiečiai. Buvusi operos primadona Sonki (Sachocka) būk esanti lietuvė nuo m. Linkavos Pan. v. pav. Paeinanti iš sodžiaus. Užtikrino teip Sachockių

giminaitis. Operos primadona Mrawina taip pat būk esanti lietuvaitė (iš bajorų). Jei taip yra (Petrapilė: lietuviai galėtų tame akvyvai persitikrinti, nuėję pas juos), tai kamgi skusties ant lietuvių giesminikų stokos. Manau, jog Stravinskis su Sonki noriai padainuotų ant lietuviškų koncertų.

Paišinius išsiunčiau. Rasi, jau turite.

Su paguoda

Ant. Kaupas.

Beje: ką mislija daryti Rusikis?

Detroit. Mich.
Polish Seminary
5. VII. 93

Malonus Tautietil!

Chicagoj da būdamas gavau Tamstos laišką su fotografija, — už ką ačiu. Po nedėliai nusiimsiu savo, ir tada prisiusiu. „Varpa“ ar gavau. Ačiu.

In Plymouthą nevažiavau, nes pinigų pristi-go. Chicagoj išbuvau 5 ned. ir iš „lietuvių“ nieko nemačiau. — Parašyk Tamsta, kur važiوسي į Seminariją. Aš tur būt savo Sem. nebeapleisiu. — Per keno užrodymą man atėjo 4 NN. „Free Russia“?

Gužučio veikalai man nepatinka: jokio susidūrimo su tiesa ir gyvenimu aš juose nerandu.

Pasilieku su paguoda

Tarnas Ant. Kaupas.

Už dorelį meldžiu prisiūsti: 1, Naujos dainos (Baranaucko) 2, "Dainų knyga,, arba Tėvynainių giesmės; koki geresnė. Jei kas cento liks, meldžiu paaukot ant kokio lietuviško dalyko, koki Tamsta rasi naudingesniu.

K. A.

Meilingas Tautietil

Siunčiu savo fotografiją. Pas manę nieko naujo. Prašau atsiųst, jei galima, „Tėvyniškos giesmės“, jei jos yra v. Baranauskio. (su Anykščių Šileliu). Aš paskui apsteliuodamas daugiau, atsilygysiu.

Su guodone

Ant. Kaupas.

Detroit

21. VIII. 93.

Malonus Tautietil

Ačiū už pristatyma Skirmunčiūtės laiško. Matomai ji ištiesu myli Lietuvą. Mano „literatiškas veiklumas“ turbūt pasibaigs. Laiko nėra. Šimet susidurs teologija su filozofija, o atlieka mą laiką reiks pašvest angliškai kalbai, kurios noriu gvoltu išsimokint. Poetas iš manes menkas. Tiesa seniau rašydavau eiles... maskoliškas, bet paskui nustoja. Apie Chicagiškę parodą negaliu rašyt, dėl to kad intencijos neturėjau niekad

aprašinėti apie ją, — neužsirašydavau, o dabar tik tai chaosą paliko galvoj. Užtai atleiskit.

Gužučio veikaluose, man rodosi, netiktai stoka literatiškumo, bet ir, jei teip tarsiu, reališko gyvenimo. Žmogystos pas jį kalba lig marionetkų lėlės. Iš kitos pusės, aš jų ir nepaikiu: nervuotiems sentimentaliesiems jie gal patiktų. Vieno aš, jei turėčiau atsakanti talentą, rašyčiau kitaip. Apart to, novellistikoj fotografiško realistiškumo jukgi neužtenka. Reikia pridėti prie visko nemažą dozą psichologijos. O juk Gužutis psichologu neyra.

Jog Tamstos ipėdinis yra kažikoks nesusektas žmogus, iškombinavau ir seniau. Seiniškiai jį gyrė, vadino net žmogumi „su plačiomis pažiūromis“, o kauniškiai man jį pėrstate, kaip tamsų žmogų (spėsdami iš jo laiškų). O juk gi tas priešingumas nusprendimų reiškia nemažai.

Skirmunėiūtės laišką ir Instatymus „Zelmens“ prisiėsiu paskiau.

Linkėdamas „Vienybei“ teippat gero redaktoriaus, kaip buvai Tamsta.

pasilieku su guodone

A. Kaupas.

21. VIII. 93.

Detroit, Mich.

Beje: gavau Chicagos arcvyvyskupą ir už 3 metų būsiu arba jos apygardose.

A. K.

Kas ištiko Zytkevyčiui?

Polish Seminary
Detroit, Mich.
30. IX. 93.

Malonus Tamsta!

Nudžiugau, parskaitęs, jog Tamsta jautiesi laimingu, savo naujoje rezidencijoje, bet podraug ir užvydėjimas manę paėmė. Mat Tamsta patekai į gerą vietą, o aš turiu skursti savo betvarkinėje Seminarijoje su „loafer'iais“ (daugumas — kone, visi, išėmus 2 — mano moksladraugių netiktai neturi jokio supratimo apie nieką, bet dar pasidavę į oppositum — tikri „loaferiai“. Sitai ir liudna.). Bet tai niekai. — Piktumas mane paėmė perskaičius „Vienybėje“, mano neva korespondencija. Kad nors būtų klaidų nepridirbęs, tai būtų dar šaip-teip. Ale dabar! Apie anuos giedorius girdėjau nuo ištikimų asabų. Girdėjau da daugiau. Būk primadona Olgowa esanti iš Siaulių. Tikra jos pavardė būk Jozefowicz. Kiti dar kontr-alto Doliniene (Dolina) priškaito prie lietuvaičių. Apart to pianistka Jačenauckytė kun. Jačenaucko sesuo), kuriai pranašauja eoropeišką garbę, badai tebegyvena Petrąpilyje. Bėda tik, kad sulenkėjus. Pažinau aš ją. — Ar negirdėjai Tamsta kada apie Lileiką? Tai yra lietuvis. Atvyko jis pirm 7—8 metų į Ameriką (buvo pirmiau Shenandoah). Paskui girdėjau būk pabaiges mokslus ant inžinieriaus, išvažiavo į Braziliją ar kitur kur geležinkelius statyti. Bet apie tai niekas tikrai nežino. — Ar nežinai, koks lietuviškas yra Brooklyn'o Seminarijoje. Girdėjau, būk tai mano moksladraugis. Bet susižinot su juo negaliu jokiu būdu. — Su žody-

no „darymu“ — all right. Pradėjau jau „daryt“ ir turiu surašęs jau į kokią 200 žodžių. Tiktaĩ gailu, kad laiko mažai teturiu. — Volončiausko „Zem. Vysk.“ turbūt negausiu, nes nei jos, nei laiško jokio iš Kauno neturiu.

Taippat nežinau kas bus su Pabrėža, — nors 7 rs. išanksto jiems jau užmokėjau. — Petrapiilyje jokio akyvo nerandu. kun. Burbos ir abelnai mūs kunigų (kaip ir lenkų) negiriu. Kam kišties į ne savo reikalus ir piudyt parapijonus tarpū savęs? Apart to su „M. Dr.“ iškeikimu nieko negausi. Reikia čia mokslo, o pas mus juk jo nėra. Tai verčiau tylėt, idant nors ant tyčiojimosi neišsistatyt savęs. Užtatai nepagiriu nei „Lietuvos“ politikos, nors reikia pripažint, jog tenais tarpais išsireiškia svarbus praktiški patėmijimai. — Beje: susitikau su Mockumi: tai Sliupo pasekėjas. Pirmutinis jo klausimas buvo, ką aš misliju apie Sliupą. Mano išvadžiojimų jis turbūt nesu-prato ir nežinau, ar parmainė apie jį savo nuomonę, bet prisipažino, jog ir jis ir daugiau ano (sic.) pasekėjų nesupranta Sliupo mokslo, ut sic. Apart to patėmijau jame nepaprastus gabumus agitavojimo Sliupo idėjų ne stačiai, bet iš pasalu. Jei jis būtų padoresnis ir nemeluotų tap, kaip dabar daro, Sl. jame turėtų tikrą išdą. O jei turėtų šioki toki mokslą, tai kasžin ar Sliupas nelenktų galvos prieš jį. Vienu žodžiu tai yra žingeidus individuumas. Ar nežinai Tamsta, kas atsitiko su „Varpu“: trečias mėnuo jo negaunu. — Prirašė manę prie Chicagos arcvyvyskupo...

Su paguoda

Ant. Kaupas.

Kas atisiko su Zytkevyčium?

Detroit, Mich.

15. X. 93.

Malonus Tamsta!

Parengiau šioki - tokį laišką Plymouthiečiams. Man rodosi, jis netiks. Jei atrasi jį tokiu, tai gali jo ir nesiusti. Geresnio tuo laiku negalėjau parengti, dėl to kad visą praeitą savaitę turėjau sėdėt prie vaikų, kur netiktai negalima mislyti apie ką kitą, bet ir savų lekcijų negalima apdirbti.

Populariškiau negalėjau apdirbti jo, dėlto — kad pradėjau rašyt tik vakar vakare. Žinoma tai yra planas dėl ilgo šnekėjimo.

Man badai žada parmainyti vyskupą. Nori paskirti į Brooklyną. Nežinau, kaip ten stovi lietuviai. Kiek galėjau patyrt iš „Vienybės“, jie ten stovi neperaugštai. Meldžiu painofrmuoti mane tuose dalykuose. Klausiau aš ne apie ką. Moleikaitį. Meldžiu parašyt apie Stagarą už nanymą.

Iš „Liet.“ dasižinojau, jog Tamsta renki žinias apie lietuvius. Detroite lietuviai skaito save nedaugiau kaip apie 50 asabų. Kone visi Suvalkiečiai. Yra ir draugystė (liet. — 15 sanar.), prie kurios priguli ir keletas lenkų. Platesnes žinias paskui paduosiu. Girdėjau, kad Grand Rapids'e, Mich. esą 62 liet. šeimynos.

Su paguoda

Ant. Kaupas.

Pol. Seminary
Detroit, Mich.
31. X. 93.

Malonus Tamsta!

Vostik šendie prisirengiau Tamstai atrašyt. Lietuvystė ir pas mus gyvuoja! Jankeliūnas su Mockumi nesnaudžia. Sudarė „Susivienijimo“ kuopą. Mockus gyrėsi, jog pritraukes jau arti 30 vyrų, o dar tikisi patraukti prie „Susiv.“ lietuvius, gyvenančius kitame miesto šone. Sakėsi taip pat, jog iš anos lietuviškai-lenkiškos draugystės atitraukes 4 vyrus, o likusius tikisi dar atitraukti. Nėra ką sakyt, šaunus tai vyras tas Mockus. Dabar jie laukia tiktai seimo rezolucijos. Jei konstitucija nebus atmainyta (kas link „kataliku“ ir moterų prigulėjimo), tai nežinau, ar neiširs ta kuopa. Prisirašiau ir aš. Dasižinojus apie seimo rezoluciją, ketina sušaukt meeting'ą. Užprašė ir manę. Bet aš pribūt negalėsiu. Prisieis turbūt laišką rašyt, nors aš tokių dalykų, baisiai nekenčiu. Mockus sakė, jog prie „Susiv.“ nori prigulėt kažikoks litetuvis protestantas ir kelios moterys, bet dabarnykštė „Susiv.“ konstitucija to neledžia. Sakė, jog išleidė į Plymouth'ą laišką, malonėdami permaintyt konstituciją tuose dalykuose.

Zinių apie seimo rezoluciją laukiu baisiai, — išsiziojęs.

Laiškus į Shenandoah ir Chicagos Daukanto jub. komitetams parašiau ir išleidau, bet paskui piktumas manę paėmė, pradėjau save niekinti už tą žingsni.

Ištiesu naujo nieko neparašysi, o išmintais taikai vaikščioti nesinori. Dėlei to, nekantantas esu ir iš mano laiško Plymouthiečiams. Beje: norėčiau žinot, kas moka už manę į „Valančiaus draug.“, kurios aš jukgi provizorišku sanariu esu. Jei niekas nemoka, reikės man pačiam pasirūpinti užmokėti.

Zytkevičiaus reikaluose nurašiau į Petrapilį, bet nesitikiu, kad kas iš to išeitų. Pernai, atmenu nusiunčiau su vienu užprašymu laišką į Kauną, tai kad žinotumei, kad uždavė jie man pipirų už tai, tai gana! Pavadino manę lengvatikiu, beliogišku etc. Sudavė seiniškiams ir Tamstai ir užbaigė laišką apreiškimu, jog jie esą dar tebesiauklena ir nenori lyst į viršų ant paveizdo seiniškių. Pavadino seiniškius tamsūnais ir nesuprantančiais tėvynės reikalų, ant manęs ką prirašė, tai sergėk Dieve! Nuo to laiko neturėjau nuo nė vieno laiško, nors rašiau jiems par du kartu. Nerašysiu, koliaik negausiu atsakymo ant anų laiškų. Pas manę nieko naujo. Aną klieriką, apie kurį rašiau, suradau Brooklyn'e. Juknevičius. Būtų jau buvęs išventintas, jei būtų turėjęs popieras nuo vyskupo. Bet da jų ligšiol nesulaukia. Mūsų — lietuvių Seminarijoje yra jau 5, o šeštas žada veikiškai atvažiuoti.

Su paguodone

Ant. Kaupas.

Polish Seminary

Detroit, Mich.

XII. 16. 93.

Malonus Tautietil

Laiškus su proklamacija gavau. Ačiū. Proklamacija parašyta gerai. Reiks tik formą apdirbt. Bijodamas sukraipyt, aš jos nekybėsiu, negut tūlose vietose. Man rodos programą draugystei reiks padidinti ir praplatinti. Pas tamstą programa par daug abelnose formose stovi. Taip man rodosi, apart fotografijų žmonių, miestų, namų ir vietų, reiktų nemažą vietą pavesti muzikai, t. y. rinkti iš žmonių burnos melodijas mūsų dainų, su pažerklinimu vietų, kur jas gieda. Tą galima būtų atlikt, organistams padedant. Paskui, reiktų surašyt, kas, kur ir ant kokių instrumentų grajija. Kokiose bažnyčiose gieda choras iš prastų žmonių. Kokioje kalboje gieda keno kompozicijas. Siam pastaram klausymui galima būtų paskirti vietą dideliame sąrašė klausymų, apie kuriuos tuojau biskį pašnekėsiu. Ar negeriau būtų L. I. dr-ės*) varde atspaudinti užklausymus apie ekonomišką, dvasišką, politišką etc. mūsų būvį, o paskui tokius plakatus išeiuntinėti įvairias mokslaines, idant mokitiniai per vakacijas atsakytų ant anų klausimų nors kaslink savo sodžiaus. Tokius klausimus sustatyti galėčiau aš laike ateinančių švenčių, Tamsta ir biskį pataisytumei ir papildytumei. Tą dalyką galima būtų prisegtį prie „Dr. L. I.“ programo. Apie tai buvo kalbama jau Kaune, paskui buvo

*) Lauryno Ivinskio Draugystės Red.

net stačiai pastatyta Petrapilyje anoje ekonomiškoje draug apie kurią jau rašiau. — Sutraukus į krūvą atsakymus ant anų klausimų, galima būtų turēt abelną pažvilgi ant Lietuvos būvio, o nuosekliai matyt jos silpnas puses, o ir žinoma su didesniu padaru gydyti ją nuo ligų. Man rodosi, tai svarbus dalykas. Ką Tamsta ant to pasakysi? — Paskui, man rodosi, draugystės veiklumą reikia apriboti lig tūlų ribų: platus programas atneš daugiau blėdies, nekaip naudos. Bet lig kokių ribų reikia riboti? Ar nereiktų draugystei atmint ir archeologijos: — tada reiktų drėš valdžiai išgauti nuo Dangirdo, Tyškevičiaus ir kitų archeologiškų palaikų (žinoma ne ant visados, bet paskolinti, kada reiks). Abelnai sakant, jei norime reprezentuoti save ant parodos Paryžiuje, tad reiktų plataus susinešimo su mūsų ponija. Tam dalykui reiktų aprinkti tvirtą komitetą, o kas svarbiausia, reikia užtikrinti sau vietele ant parodos. — Pasirašyt po atsišaukimu nenoriu: 1. ne mano tai reikalas, 2, niekuo aš neatsizymėjau, o vesti reikalui neturiu atsakančių gabumų. Rašykis Tamsta, jei nori, tai galiu ir aš pasirašyti kokioje trečioje vietoje.

Dabar rašiau abelnuose ruožuose, kada nors su didesniais išgaliais parašysiu apie tai.

Laiškus ir atsišaukimą, kaip reikalavai, sugrąžysiu į Shenandoah.

Iš Kauno jau pradėjo siuntinėti Pabrėžą. Atsiuntė jau 56 lakštus smulkaus rašto. Yra jau Plymouththe. Neteisingai Tamsta rašai apie Kauniečius. Paskui paašškysiu.

Salta. Rašyt nesinori, ranka dreba.

Siūsdamas Tamstai Dievo Duonelės, sveikinu su ateinančiomis sventėmis ir linkiu kuogreičiausio pagijimo.

Su guodone

Ant. Kaupas.

Kaip aš turiu papildyti dr-tės programa? Ant-
rą syk parskaitysiu Tamstos atsišaukimą. Ta-
da pamatysiu, ko stokuoja.

A. K.

Polish Seminary

Detroit, Mich.

4. III. 94.

Malonus Drauge!

Nežinau, ar Tamsta vėl susirgai, kad laiško jau nuo ilgo laiko neturiu nuo Tamstos. Apie Draugystės stovį nieko nežinau. Prieš kelias dienas gavau keletą egzempliorių „Atsišaukimų“ ir daugiau nieko. Kas nutarta apie Kalendorių? Kas rašys straipsnius ir kokius? Kas iliustracijas padarys? Ar daug Draugystėje sąnarių?

Paidavinėjimas tikietu čina pasiutusiai pras-
tai: parduota tik z tik! O Cia Velykos panašėj-
— Savickaitė ištekėjo už Lenko (šliūbas civiliš-
kas). Norėjau ją patraukti prie draugystės. Bet
matomai nieko iš to nebus. Yra tai persona didi
ir jieškanti tik garbės. Turbūt nesitiki pasigar-
sėjimo ant lietuvių dirvos. Pernai buvo lyg
prizadėjusi parašyti apysakėlę iš lietuviško gy-

venimo, bet nieko da neparašė, bent man nei žodžio nemini apie daturėjimą jos žodžio.

Atsišaukimų keletą išsiuntinėjau..... Nežinau, kaip juos priims lietuviai Europoje ir Amerikoje..... Kaip sutaisyti, kad Kalendorius išeitų geras? Iš kur paimti pritinkamiausią apysakėlę? p. Zilinskas turbūt neatsisakys parašyti jei ne keletą, tai nors vienas eiles Kalendoriui. Norėjau viežlybu būdu patraukti Savičkaitę prie sądarbininkystės prie Kalendoriaus. Bet man duota tokį atšalinį atsakymą (pas ją pačią nerašinėju, bet pas jos prieteliuką), kad visas noras nuėjo perstovinėti ant to.

Kaip stovi dalykai su klausimais? Ar negeriau juos būtų spaudinti pas Paukštį, arba Tilžėję? Kaip juos pristatyti į Maskoliją?

Valančiausko „Vyskupystė“ gavau ir nušiuočiau kn. Burbai... Pabrėžos trumpa autobiographija randasi jo „Taisliuje“ arba „Botanikoje“.

Kauno Seminarijoje randasi kn. Mockevyčiaus „Latviškai — lietuviškai — lenkiškai — maskoliškai (badai ir vokiškai) Žodynas“. Ar negalima būtų kaip jį sunaudoti, jei užsimoka? Iš Petrapiilės atsakymo da neturiu ir iš niekur nėra. Ar bijo, ar ką?

Ant Apvaikščiojimo kražiečių kankinių Wilkes Barre'je neparašiau nieko. Buvau pradėjęs ir būčiau parašęs, nes jau planą visą turėjau galvoje, bet atėjo netikėti užsiėmimai, kurie man teip užėmė laiką, kad tik šiandien atradau biskų laiko Tamstai papiešt nors keletą žodžių. Jaučiu ir aš

pats, kad man reikėjo nors ką parašyti. Būčiau apdirbęs, nes ir planą gera turėjau.

Ar žinotum Tamsta, kad aš tikrai nelaimingas su savo neva straipsniais. „Lietuva“ nežinau dėlko atspaudino mano laišką į S. Dauk. Dr., nors buvau stačiai užgynęs tą daryt. Paskui Mockui kažinkas į kaktą šovė patalpyti mano laiškeli į mūsų kuopą ir tt.... Ant galo susilaukiau kritikos savo straipsnių nuo savo „profesorių“. Vazinėjo jie pas kun. Valaitį ir nuo jo tai daisizinojo apie mano rašinėjimą, na ir... sukritikavo. Man ir noras atšoko rašinėt..... Bet į W. Barre reikėjo man parašyt, ale „nepredvidennija obstojatelstva“.

Neturiu laiko, tai rašau taip neaiškiai ir be tvarkos. Perprašau. Laukiu atsakymo.

Beje ar nėra Tamstos Seminarijoje nekócio Harasymowič'io, buvusiojo Maskolijos aficieriaus ir St. Vincent Seminary mokintinio?

Su guodone

A. Kaupas.

Pinigu p. Zilinskui da nesiunčiau, bet veik išsiųsiu.

Polish Seminary
Detroit, Mich.
6. III. 94.

Malonus Tautiet!

Tamstos propozicija labai švelniai paglostė mano širdį. Bet jos priimti negaliu. Esu sub potestate constitutus. Mano geradėjai (kurie

duoda man pinigų ant mokslo) neleis to. Skriaust jų nepridera. Iš antros-gi pusės ką pasakytų mano tėvai, kurie vien tik gyvena mano „kunigyste“. Paskui gi nesitikiu savo spėkoms, ir negaliu priimti ant savo sąžinės atsakymo už tokį svarbų dalyką. Tegul išduotojai pajieško sau kita. Iki vakacijų Tamsta galėtumei vesti redakcija, jei fiziškos spėkos leis. Vienok-gi, jei būčia kitioniškose salygoose arba būčia tikras, kad man e s a n t neišduos, leisčiaus tuojau į Shenandoah ant redaktoriaus... („Garso Amerikos Lietuvių“ Red.).

Nesulaukdamas iš Tamstos laiško parašiau šiomis dienomis į Overbrook'ą. Laiškas Tamstos turbūt nepasieks. Todėl atkartojau klausimus.

Kaip su mūsų draugystė? Kiek sąnarių? Ar yra kokis programos? Kaip izdo stovis? Kaip su anais klausimais? Kur juos spaudinti (pas Paukšti)? Kaip su Kalendorium? Kas nuspręsta? Kaip straipsnių rašymas padalytas? Ar neapsiims p. Zilinskas parašyt jam eiles? Kas dirbs iliustracijas. Ir daug da daug klausimų kyšo mano galvoje, bet tai palieka ant tolesnio laiko, šendien laiko neturiu.

Tikietų loterijos parduota tik z (!!). Pasimsiu pats kelis ir da gal kam įbruksiu. Pinigus pasiųsiu Tamstai arba p. Zilinskui..

Ant apvaikščiųjų Wilkes Barreje nerašiau nieko; tai yra buvau pradėjęs, bet pasimaišius kitiems neatbutiniems reikalams, mano laiškas (o medega buvo apmislyta gera: gaila tik kad nesuspėjau ant laiko sutaisyti), į Malonius

Tautiečius tapo neparašytas. Norėjau telegramą duot, bet nežinojau kam.

Savickaitė ištekėjo (civilišku šliūbu) už p. rietrowskio — lenko. Bandžiau per trečią žmogystą ją patraukt prie mūsų draugystės, bet duota man tokį atsakymą, kad visa viltis išnyko.

Inspainiojau į „Lietuvą“ ir darbo turiu iki kaklui (dėlto ir šendien neturiu laiko, aš iki Ketvergui turiu pataisyt vertimą), o pelno mažai. Kad būtų kur didesnis pelnas, pamesčiau ją.

Kn. Burba man nieko nerašo. Nežinau, ar perstatė manę vyskupui, ar ne. Man klapatas už to. Kitaip, ieškočiau pats.

Ant vakacijų esu užprašytas į Forest City švečiuose. Kur jis yra? Ant jokio žemlapio negaliu jo rast. Gal Tamsta žinai? Pakelėje galėsiu atsilankyti Shenandoah ir Plymouthe ir su Tamsta pasimatyti. Vaziuosiu į jį iš Chicagos. Ant galo, ir aš drįstu papildyti nediskrecija ir tai ištiesų nediskrecija, neteip kaip Tamstą ką nuogą propozicija pavadinat nediskrecija. Tiktai klausyk Tamsta! Net ir gėda rašyt. Reikia man būtina gaut kur 100 r u b l i ū, idant atlygint seną skolą (mano tėvus labai kankina dėl jos). Ir tai ar nežinotum Tamsta tokios žmogystos, kuri galėtų paskolinti tą sumą ant 2 ir pusės metų. Jei rastumei tokį žmogų, būčiau nuoširdžiai Tamstai dėkingas. Jei nežinai žmogaus, meldžiu man apie tai pranešt. Jieškosiu kitokių kelių.

Meldžiu veikaus atsakymo,
Su paguoda

A. Kaupas.

Polish Seminary
Detroit, Mich.
22. III. 94.

Malonus Drauge!

P. Mockus išpardavė 7 tikietus. Tai išviso bus parduota 12. Pirmiau mislijau, kad pardavė tik 8 ir už tuos tik išsiunčiau pinigus p. Jonui. Dabar siunčiu atliekama \$1.

Tikietai išparduoti p. Mockaus šie:

- 44 Juozas Pumeris
- 46 Vincas Jenkeliūnas
- 47, 50 M. Mockus
- 44 Juozas Kamarauckas
- 43 Andrius Savickas
- 48 Kazys Puodžiūnas
- Jurgis Cepla 2 tik. (106)

Anuos tris tikietus, kuriuos liepiau paženkinti kaip norints, dabar prašau išbraukt.

Siunčiu pinigus per postal note.

Su paguoda

Ant. Kaupas.

Ant Tamstos laiško atsakysiu paskui.

Detroit, Mich.
26. III. 94.

Garbingas drauge!

Atsakanti žmogų, kurs galėtų aprašyt koki nors pavieta, vargiai surasiu. Padavęs užmanymą i Petrapilį apie sądarbininkystę Kalendoriu-

je, da negavau atsakymo; tai ką gi mislyti apie užmetimą jiems tos naštos. Vienok bandysiu. Messis magna, operarii pauci... Klausimus spaudint Prūsiose ir aš mislijau. Pigiau išeis ir pristatymas į Maskoliją lengvesnis bus. Tegul gi kn. Zilinskas prisiunčia man juos dabar, o aš peržiūrėjęs nusiųsiu Noveskiui. Bet vėl, kaip bus su pinigais, kad kn. Zil. paskirtų nors keletą dorelių ant jų atspaudinimo ir pristatymo į Maskoliją. Dalį kaštų (pristatymo į Kauną ir Šiaulius) aš sugražinčiau paskui. Mat, turiu prizadėjimą, kad nuvažiuojes į Forest City, surinksiu nemažai „drabuų“. Tai gi keletą dorelių iš anų „drabuų“ pasiryžau paaukuoti mūsų draugystei.

Tikietų parduota pas mane 12. \$3 (vienas už mano sąnarystę) išsiunčiau Zilinskui į Mt. Carmel, o vieną Tamstai.

Kaip buvau dar mažas, tai mačiau knygą, gan stora: „Kovenskaja gubernija“. Tėn buvo detališkai aprašyta topographija Kaunogubernijos drauge su kitomis žiniomis. Sutaisyta buvo kareiviško statistiško komiteto ir išleuota da badai Mikalojaus laikuose. Ta knyga būtų mums naudinga (nors ir per sena biški). Neseniai da mačiau pas vieną kunigą storą knygą „Wilno“ (badai toks antgalvis buvo). Joje — žinios apie praeitį ir dabartį Vilniaus. Ir tą reikėt mums parsikviest. „Wilno“ galiu pasirūpint išgaut aš, bet su pirmąja nežinau ką daryt. Ar negerai būtų, pasiteiraut pas Baltramaitį, kurs būdamas prie viešos bibliotekos, galėtų lengvai atrast tikrą anos knygos antgalvį (ar neyra tik jo „materija-

luose"?) , o paskui pas bukinistus nupirkt ją. Parašyk Tamsta jam. Adresas Nevski pr. 82 kv. 44.

Linkiu nors ir per vėlai gerų švenčių.

Su guodone

A. Kaupas.

Polish Seminary

Detroit, Mich.

15. 94. V.

Malonus Tautietii!

Sendie tik prisirengiau su atsakymu. — Pirmiausiai, be reikalo Tamsta rašai, kad atleisčia, jogei be mano žinios sutarėt padalyt D-ę ant dviejų sekcijų ir tt. Darykit, ką norit, tiktai kad išeitų ant naudos D-ės ir Lietuvos: aš, kaip rašiau, negaliu vest reikalo. — Parašiau į Petrą, ką rašyt Tamsta nurodei, t. y. apgarsinau jiems, kad kalendorius šįmet neišeis, paskui paraginau sutvert L. Ir. D-rės šaką ir liepiau parašyt į Kauną, kad ir ten toki pat Dr-ė užsidėtų (man iš Kauno nieko nerašo, nežinau, dėlko), o ant galo pranešiau jiems apie Tamstų nutarimą kaslink D-ės. In Lietuvą, (Kauno gub.) siuntinėjau „Atsišaukimus“ ir rašiau laiškus. Bet atsakymų nėra. Tiesa mažai ir tepadariau, bet turiu pilną išsiteisinimą, nes adresu mano draugų neturiu, kažin kodėl, jie neduoda apie savę žinios. Su Šiauliais esu ant polytikos

nes kitaip su jais negalima, — besiidamas per-
daug karštai, gali ir viską palydēt.

Klausymus nuo kn. Zilinsko buvau gavęs. Prie gan ilgos prakalbės Zilinsko pridėjau ištrauk-
kas iš Tamstos prakalbės ir (Garbus Tautietil) ir nusiunčiau atgal Zilinskui. Nežinau ar klau-
symai rado jį MtCarmelyje, nes jeigu nerado, tai, biau-
ru ir sakyt, pasivėlysim išleist. Siunčiu juos jam atgal, nes jis savo laiške buvo indirecte iš-
reiškęs tai. Klausimai bus spaudinti pas Paukš-
tį etc. — viską Tamsta turbūt žinai, — todėl ir nerašau.

Man rodosi, kad mums bus daug vargo su-
tvert ir šioкі tokį Lietuvos reprezentavojimą ant parodos. Jau nesakau apie sunkumą išmeldimo vi-
etelės sau ant parodos, ar ne sunku bus perga-
lēt mūsų brolių apatija, partijališkumas, o gal ir užvydėjimas! Bet prie Dievo pagelbos gal šis tas ir nutiks.

Ar nežinai Tamsta, kur yra dabar Rusikis? Gal Seminarijoje? Mano vienas draugas (A. Marcinkiewicz) išlošė neseniai ant konkurso tre-
čią premiją už apysakėlę „Redaktor w zalotach”. Verčia manę jį išverst ją ant lietuviško ir at-
spaudint. Nors jo apysakėlė mažai tiktų prie lietuviško gyvenimo, vienok turėdamas laiko gal kada ir išversiu.

Su guodone

A. Kaupas.

Polish Seminary
Detroit, Mich.
19. IV. 94.

Malonus Tautietii!

Vakar gavau Skirmuntaitės veikala. Ačiū už jį labai žemai. Yra da pas manę antras egzempliorius to veikalo, pirmiau da Tamstos prisiūsto man. Kam jį siust? — Nizinodamas jogeį Tamsta vėl Overbrooke, leidžiau Tamstai laišką i Shenandoah. Tur būt negavai — Jei yra nutarta Tamstų mano „klausimus“ spaudint, tai meldžiu prisiust juos man kuoveikiausiai perveizėjimui, nes reikia juos spaudint nieko nepaisant, idant da prieš vakacijas galėtų patekti i rankas mokinančiosios jaunuomenės. In Šiaulius jau rašiau apie tai. Anie labai sujudo ir labai žingeidūs pamatyti, kas tai toks yra. Taigi ten — victoria. Padaryta bus tas, ko reikia. Iš Kauno atsakymojokio negavau. Gal mano laiškai yra perimami vyresnybės? Kaip bus su kaštais?...

Pas manę yra da vienas naujas užmanymas — sutvert naują draugyste, kuri gali duoti specialią šaką mūsų draugystei. Jos sąnariais gal būt jauni kunigai (pas kuriuos da yra fantazija). Pasiimtų jie rinkti iš žmonių burnos dainas, pasakas, priežodžius ir padavimus ir tokių kasmet paskirtą skaitlių pristatytų mūsų draugystei. Nauda iš to, man rodosi, būtų nemaža. Nors tas dalykas yra užbriežtas mūsų draugystės programme, vienok nieko nekenktų sutvert tam tikslui ypatingą draugystę veiklesniam ir pasekmingesniam darbavimuisi. Kaip Tamstai rodosi?

Iš Kauno nuo vyskupo da atsakymo jokio neturiu. Jeigu nenorėtų išduot man exeat, prisieitu pasitraukt iš Seminarijos, bet kur reiktų pasidėt, negaliu nė išmislyt. Iš Petrapilės man rašo, kad visos augštesnės sfėros sujudo dėlei Kražių „prestuplenija“. Vice-ministeris vidur. dal. būk atstatytas nuo vietos, Klingenbergiui būk sakęs ministeris Durnovo, jogei pats po savim iškasęs duobę. Ant Orzewskio teip pat būk kabanti audra. Caras da nieko nežinąs, tik carienė, dasižinojus apie tai iš Danijos, smarkiai užsiėmusi nubaudimu kaltųjų.

— Savo rašybą visai pagadinau su „Lietuva“, taigi nesistebėk, jei nemaža rasi mano rašale orthographišku klaidų. — Kaip bus su Kalendarium? Linkiu Tamstai visuotiniško pagijimo. Kada bus Tamstos primicijos?

Su guodone

A. Kaupas.

P. S. — Kas do vienas Jocis sėdi Plymouthė, kurį Olšewskis nori pakviest į Chicagą ant redaktoriaus savo „Lietuvos“? Aš apie jį nieko nežinau. Tamsta turėjai jį pažint. Koks laikraštis žadėjo išeit Shenandoah? Ar ne „Valtis“? Olšewskis labai nori dažinot tai.

Detroit, Mich.

18. XI. 94.

Draugel

Smarkiai užinteresavo manę Tamstos užmanymas. Nieko negaišdamas kviesiu atsakymą. Pripažistu didelį siekį Jubil. Kal. ir naudą, kaip

mūsų D-ei, teip ir liet. visuomenei, taigi užmanymą iš visos širdies paremiu ir linkiu „aš, kad visi bus tos pat nuomonės. Neuzõyk, kad biškį Tamstą pakritikuosiu.

Nužinau ar Ivinskas išleido pirmą liet. Kalendorių, žinau tik kad pirmas liet. Kal. pasirodė 1846 m. Reiktų tą dalyką ištyrt. Jeigu pasirodys, kad teip, tad mūsų pareiga būtų išduot jubil. Kalendorių, jeigu — ne, — tai ir tuomet reiktų pasirūpint apie jubilėjų, nes mes visgi esame tėvainiais užduotės ir idėjos Ivinskio.

Kalendorius turi užsiimt vien tik dailiais ir užimančiais visuomenę dalykais,— tadgi mėšlai ir visi dalykai, kurie primena prozaiskų pusių gyvenimo, (kaipo straipsnio apie ūkę, man rodosi (ir Tamstai teipat) turi būt išmesti.

Pirmą vietą man rodosi reiktų, palikt tokioms eilėms, kurias tegu parūpina kn. J. Žil. — Antrą vietą biografija L. Iv. teuzima. Tik čia reikės man rodosi padaryt tai, kas buvo padaryta su Daukantu. Tai yra Silvestraitį išsiusti su koku artistu ant ištyrimo visko ant vietos. — Netoli tai bus nuo Pabrėžos gimtinės vietos; surinktų žinias prie tos progos ir apie Pabrėžą. Viskam tam reiktų pinigų. Ar turėsime?

Toliau Basanius teparašo straipsnį apie įtekme Kalendorių, o Ivinsko ypačiai.

Kas link (3) punkto tai man rodosi, kad rekia netik padavimas turinio Iv. Kal-rių, — bet da ir kritika, tik gera ir išmintinga — tam reikia patyrusio kritiko. Mes ar turime? Ant. iš B. arba Draug. tegul rašo apysaką — ji reikalinga, tik ne-

suprantu apie kokią pasiuntinystę Tamsta norėtu-
mei kad jie rašytų. — Su esencija punktu
(5, 6, 7.) sutinku. Biografiją Daukanto ar beiš-
trauksime nuo kn. Burbos. Tas pats su Pabrė-
žos botanika ir laiškais Moigio. Amerikos lietu-
viai — all right. Kas link žinių apie mūsų vyrus ir
moteris iš pastarų laikų — būtų gerai, bet ar me-
dega atsakanti atsiras ir kas jas rašys?

Kalendoriuje netiek svarbos turi tvarka, kiek
vertė turino, — esencija. Taigi reikia apdirbt
programą kuogreičiausiai. (Tamstos beveik ap-
dirbta) ir užprašyt raštininkus kuoveikiausiai:
rašyk Tamsta tuojau pas Basanių, Varpo redak-
torių, Paulių (Dr. Matulaitį Red.), Ant. iš Būgnų,
Draugaiti, Zaltį etc. Man regisi, jeigu Radzevičiu-
tė prielanki Lietuviams, gal neatsisakytų pa-
rašyt kokios trumpos apysakėlės, arba vaizdelio.
Kas nors galėtų iliustracijas pridėt prie apysa-
kėlės. Visam tam reikia pinigų, o pas mus jų
badai nė negirdėt. Reikia, idant kalba būtų
tobula (reiktų korektą gal siųsti pas Obelaitį), o
su iliustracijoms teippat.

Dabar da ant visko negaliu duot atsakymo,
— apsvarstysiu — savo nuomones paduosiu.
Tamsta tuo tarpu užmanymą praplatink terp lie-
tuvii. Susijudininimas bus, man rodosi. —

Likk tuo tarpu sveiks. Gal ir pasimatysim
veikiai.

A. Kaupas.

Detroit, Mich.

28. IX. 94.

Miels Drauge!

Programo da nestačiau, nes Tamsta tai atlikai, antra, da jis gali būt permaintytos Europiečiu, o 3, neyra tikra, ar pirmutinis Kalendorius buvo Ivinsko, ar ne. Jeigu Ivinsko, tai programą reiktų permaintyt, o apie Ivinsko Kalendorius galima minēt tik per accidens, tai yra tiktai kaipo apie paveiksliskus Kalendorius. — Aprašymas tūlo kampo Lietuvos kaszin. ar tiktų jubilėjiniam Kalendoriui, — jį vertētų palikt tam tikriems perijodiškiems išleidimams, apie kuriuos Tamsta minėjai jau seniai. Beje: ar Tamsta atspaudinai anas trumpas žinias apie Ivinsko D-ę? Petrapvlyje jų laukia. Tamstos laišką su mano perspėjimais drauge su laišku iš Petrapilės nusiųčiau Jonui. — Dabar Tamsta rašyk raštininkams laiškus, užkviesdmas juos į darbą pagal savo programą, — o neužilgo rasi teks ir asabiškai pasimatyt. Kun. Burba užkvietė pas save, prisiuntė net pinigų, o už kokių 2 nedėlių (gal ir to nelauksiu) žadu braukt į Plymouth'a. Ką tik šiandie to nepadarau. Buvo pas mus išėjęs maištas: buvome sustraikavę (visi teoliogai) ir jeigu būtumem praloše, būtų reikėję išeit iš Seminarijos, bet išlošėme.

Kas link persikėlimo į kitą dijeceziją pažiūrėrėsiu būdamas pas kn. Burba, gal ir duosis tas padaryt. Bet į kitą Seminariją vargiai galėsiu, nes vienas kun-as manę laiko savo rankose: tur jis mano dimissoriales ir laišką, kurs atėjo ant

manęs iš Kauno. Jeigu išbūsiu šioje Seminarijoje iki galui, tad seni griekai bus užmiršti, o jeigu kelsiuosi kitur kur — tai matyt iš visko (o ir sakė stačiai), kad pasirengęs yra kliutes statyt. Cia pakol aš esu įsitikėjęs ir gerai matomas, bet kitur nuvažiavus, ar negalėčiau ištiesu sugadynt sau vardą ir karjerą? Tas manę sustabdo. Pasikalbėsiu plačiau apie tai per Kalėdas, gal ką apšnekėsime, o ir nutarsime

Esu sunervuotas visas ir liūdna.... nežinau: „Cego to niet, čego to žal“, karp sako Lermontovas, — toks mano dabartinis padėjimas. Pensylvanijoje tikiuosi pataisyt sveikatą.

Tuo gi tarpu likk sveikas.

Tamstos A. Kaupas.

Tamstai rašiau ir Skirmuntaitės laišką nušiuočiau atgal. Ar gavai?

Detroit, Mich.

31. X. 94.

Malonus Drauge!

Siunčiu Tamstai atgal laišką Skirmuntaitės. Ačiū Dievui kad ji pritaria mūsų užmanymui.

Apie dabartinį „Ivin. Dr.“ įstovį nieko, visiškai nieko nežinau. Gal kas ir naujo atsitiko.

Tamsta turbūt labai smarkiai reprezentavai opoziciją ant seimo, kad ant Tamstos taip rėkia iš visu pusių. Ypač man patinka raštas kn. Sutkaičio, iš kurio tegalima nuspėt, kad jis ne pelėda ir turi patrijarkų amžių ir .... daugiau nieko.

Kaip ten buvo ant seimo, taip buvo, man ir turbūt niekam nerūpi; bet tokiais varžymais, kurie pasirodo po laikraščius po seimo, nežinau, ar galima pasigirt. Kn. Zilinskas rašė man, kad, esą, Forest City'je reikia kunigo dėl gyvo Dievo; rodyjo man nusiduot pas Serantų kunigus, o aš būk galėsiu būt veikiai šventintas. Nusiduot pas nieką negaliu, nes nieko nepažistu; kn. Burba jau nuo senei nieko neberašo, — gal piktas už ką (nors už ką — kad ir užmuštum neko nežinau). Taigi viską atiduoda ant valios Dievo. Jeigu kas užimtu vietą Forest City'je, tegul užima, — man nieko nerūpi. Norėčiau tik nuo Kalėdų persikelti į kitą Seminariją, dėl angliškos kalbos, nors čia man kaip Edene. Važiuočiau dėl to ant Kalėdų pas kn. Burbą, bet dėl jo tylėjimo, bijausi tą padaryt.

Pasilieku su guodone

A. Kaupas.

Prikleiziojau — atleisk — nervai šiadien sugedę. Rašyk.

Detroit, Mich.

10. IV. 95.

Garbus Drauge!

Pas mus viskas baigiasi fiasco. Ar žavėjimą kas ant mūsų užsiuntė, ar ką — o gal ir patys kalti. Tiek to. Kalendorius nuvažiuo kasžinkur — gali ir kiti užmanymai nuvažiuot taip pat. Matai, mes vis mėgstame imtis už neišpildomų už-

duočių, na ir paskui stebimės, kad greta mūsų, vaikščioja nepasisekimas. Iš to visko išeina toks morališkas išvedimas: ant tolesnio laiko privalome rokuotis su savo spėkomis ir aplinkybėmis. Ant vakacijų mums vėl reiks susivažiuoti ir nutarti, kaip turime elgtis ateityje. Prisieis pasiginčiuoti žinoma „dėl labo tėvynės“. Ginčą lyg jau buvau pradėjęs (sulvg. mano laiškų pas Joną). Inrašiau į juos keleta negardžių sakinų .... iš pikčio ant nepasisekimo, kuris lyg kvadraba koki apsėdo mus.

Jeigu rašiau, kad galutiną išradimą modus vivendi reiks mums atlikt per vakacijas, iš to da neišpuola, kad dabar nieko neturėtume veikti. Bene būtų gerai, kad Tamsta parašytum į Seinus, idant jie paėmę mūsų atsišaukimus duotų ant jų žmogiškus atsakymus. Mat prašiau Jono, kad Noveskiui nusiųstų da tūkstantį Atsišaukimų padalinimui tarp Seinų, Kauno ir t.t.

Kas link fotografijų tai reiktų kanorints pameluoti Prūsų Lietuviams. Teippat reiktų atrasti išsiteisinimą prieš išleistojus, ale Kndoriaus nors tūlus sraipsnius (k. a. Ivinsko eiles) būtų galima nusiųst.

Linksmų Velykų.

Su guodone

A. Kaupas.

Detroit, Mich.

27. IV. 95.

Miels Draugel

Kas link rašymo į Kalendorių — Tamsta nereikalauji rašyt — aš rašysiu.... baisiai abelną ir menką straipsnį apie Amerikos Lietuvius. Kitais metais mums reiks pasistengt parašyt gerus staipsnius. Pasidalinsime darbais. Mano dabartinis straipsnis gali būt įvedimu į anuos.

Pas mane nieko naujo. Vardai ir ypotos minimoje Tamstos poemoje*) turbut išmislas, ir da nepakabus. Keletas vardų ištiesu yra žinomu Maironis — recte kun. Marčiulevičius, — Tumas ir k.), bet tos ypotos pastatytos tokiose aplinkybėse, kad nieko negali supaisyti. Pagaliau pati poema niekam neverta — taigi ir kalbėt apie ją nėra ką. Autorius būtų geriau padares, kad nieko būtų nerašęs visai.

Mums niekas nesiseka; bet ir patys kalti esame. Nors ir su tuo Kalendoriu ar reikėjo mums ten lyst, siūlytis, o paskui nieko neišpelnyt? Tfu!

Pasilieku su guodone

A. Kaupas.

Detroit, Mich.

12. VI. 95.

Brangus Antanai!

Ačiū už pasveikinimą. Teip esu užimtas egzaminais ir kitais sielvartais, kad buvau užmiršęs net apie savo varduves, netik kitu.

*) „Tarp Skausmų į Garbe“.

Taigi, nors vėlai, priimk nuoširdžius linkėjimus ilgu metų, sveikatos, malonės Dievo ir visokių labumų.

Neturiu daug laiko, vienog pabrauksiu tik da kart, kad giriama Tamstos poema man nēkiek nepatinka*). Gražiausi joje yra aprašymai prigimties ir dainos, spaudintos kursivu. Bet užtai dijalogai arba monologai niekam neverti: gēda ima skaityt juos. Be to, išreiškimas neaiškus, lyg ila iš maišo lendas šovinizmas, ir, kas ypatinga, nuskurdęs simbolizmas — nežinau jau kaip atsibastęs į Lietuvą — biaurina visą poemą. Idėja nekoki, siauri, išvestos žmogystos lėkštos, nors autorius mėgina jas padaryt didžiavyriais....

Vienog reikia būt teisingu: — matyt talentas, tik jam reikia da daug lavinimosi, skaitymo gerų poezijų, platesnio išplėtojimo ir išauklenimo — ir gal išeis iš jo pusėtinai skaitomas poeta. Dixi.

Su guodone

A. Kaupas.

Paženklintos Tamstos vietos nesuprantu.

Detroit, Mich.

b. X. 95.

Mielas Draugel

Kaip matau iš paskutinio laiško, pavirtai į pesimistą. Laimingos kelionės. Kaslink manes, jau seniai žengiu tuo keliu, — dabar jau turiu

*) Vardan teisybės turiu pasakyti, kad A. Kaupo tokis pesimistišk as nusistatymas link poeto Maironio buvo tik laikinas, sukeltas be abe jo nesmagiausių anų metų jo gyvenimo aplinkybių. A. Milukas.

draugą — Tamstoje. Tiktai mano pesimizmas remiasi ant biskį kitokių pamatų. Aš žiūriu ant svieto juodai dėlto, kad nematau jame, ypač gyvenime mūsų tautos, šviesių pusių, kad noriu, idant Lietuviai būtų geresni nekaip yra, kad mane nepakakina kitų ir savo darbai, — žodžiu kad ieškau idealo, o gyvenime jo nerandu. Tamsta gi. sperndžiant iš laiško atsišalinai nuo darbo, kad neradai atbalio tautiečiuose, kad jie nepaskaitė to Tamstos triūso už pagirtiną. Tamsta pasakai sau: „Mano darbai buvó ideališki, o jūs, neregiai, tamsuoliai, nesuprantate to, — taigi spiaunu ant jūsų ir daugiau apie jus nebesirūpinsiu“. O kas iš to išeis? Išeis iš to tas, kad Tamsta greitai užmirši nepasisekimą, ir pasi- taikius progai, vėl griebisiesi už plunksnos, vėl jieškosi pagarbės ant ateities, — o aš, žinoma, pasiliksiu, kaip buvau. Aš niekad os nebuva u draugu triukšmingo piškėjimo, nereikalingų polemikų (kaip Tamstos su k. Burba), dirbimo sau reklamų po laikraščius etc. etc. Tylus darbas pagal išgalėjimą spėkų — buvo mano devizas. Ir duok Dieve, kad laikyčiausi jo iki galui.

Su „Ivinskio Draugyste“ turime sau pasakyt amen. Pasiėmėme už darbo neišpildomo, — tai viena; o ir galimų daiktų nemokėjome atlikt, tai antra. Apturėjom gėdą — tai viskas. Tegul gi suirimas tos draugystės būva mums ant ateities geru pamokiniu, kad neprivalome daugiau griebtis už triukšmingų ir idiotiškai — kvailų užmanymų. Amen.

Da vienas dalykas. Po kokių plynių išleidžiate da tą nuvargusi „Garsą“? Kad jis yra nereika-

lingas, o ir niekam nevertas, tai Tamsta pats jukgi pripažįsti. Tai kamgi gi da daryt nereikalingus kaštus, kad tuo tarpu už tuos pinigus galima būtų ką naudingą nuveikt, padėkime sau išleisti „Zemaičių „Vyskupyste“ arba Pabrėžos „Botaniką“. Ištiesų, aš nesuorantu jūsų.

Kaip matai rėžiu verba veritatis. Neužpykk, sed condona — rašau tai iš bičiulystės.

Likkis sveikas ir pamesk greitai pesimizmą.

Su guodone

A. Kaupas

Detroit, Mich.

1. XII. 95.

Garbus Drauge!

Turbūt užpykai ant manęs, kad nieko nerašai. Tiesa, aš praeitame laiške daug visokių ne-teisingų ir nereikalingų dalykų prirašiau, bet ar gi Tamsta gali pykt už tą, kas buvo parašyta ne-normališkame padėjime ir priepuolyje mizantropijos. Tuomet buvau stadijoje kriticizmo, apart to žinios apie apverktiną padėjimą Ivinsko draugystės įvarė manę į tokį pašėlimą, kad gatavas buvau suėst visą svieta, o kad visa mano tulžis išsiliejo ant Tamstos ir „Garso“, tai buvo tas tik per accidens: būčia tuomet iškoliojęs ir patį Aristyda. Taipgi jeigu nesibodėdamas užpykinau Tamsta, meldžiu atleidimo, kurį tikiuosi Tamsta maloningai man suteiksi. Su Ivinsko Drau-

gyste ištiesų kokta. Buvau patraukęs prie jos Petrapiliės studentą ratelį (į 60 ypatu), bet čia man Noveskis gal ir nenorėdamas viską sugadino. Prižadėjau prieš vakacijas pristatyt jiems 300 egz. mūsų II Atsišaukimo, rašiau kelis syk pas Noveskį, bet šis nepasirūpino nė pirštą pajudint. Iš to išdygo tas, kad man parašė petrapiliečiai laišką su išmėtinėjimais. Infelix ego homo. Quid faciam? Su nusizeminimu, vertu parijaso, nurašiau gromata, pripildytą persiprašymu, ir patariau patiems spaust Noveskį, kad pristatytu jiems reikalingą skaitlių atsišaukimu. Bet velti laukiu nuo jų atsakymo jau antras mėnuo. Plynia juos žino, ką jie mislyja. Sendie da rašysiu vėl pas juos. — Mano plianas buvo toks: patraukt prie draugystės Petrapiliečius, o per juos Maskviečius ir kitus Lietuvos inteligentus, tuomet žinoma mūsų draugystė atsi-stotu ant kojų. Iš dalies man tas buvo nusisekė. Kažin kad taip „Susivienijimą“ nežymiai priverst darbuotis drauge su mumis? Ką Tams-ta misliji? Tada sujudintumime visą Lietuvą. Ką? Genijališkas plianas!!! Tiktai tuomet užeitų didelės atmainos draugystėje.

In Kauną atsišaukimai nusiųsti — kaštavo man 7 markės.

Kas ant Susivienijimo seimo buvo nutarta, negaliu supaisyt da, naudingo man rodosi nieko. Su organu — gerai, bet kam buvo pasiryžt siųst prašymą pas cara, nors užmušk, nežinau; tuotarpu apie apskritai Lietuvos reikalus — nei psti — nematyt bent to iš protokolo. Vietoje plačių

aprašinėjimų priėmimo svečių, kurie mums tiek rūpi, kiek pernykštis sniegas, būtų geriau padarę „Garsas“ su „Vienybę“, jeigu būtų padavę nutarimus seimo. Bet factum est. Tuščia jų.

Pas mane nieko naujo. Nežinau nė kada šventins, rodos šįmet išpultų.

Linkiu Tamstai visokio labo ir greito iššventinimo.

Su guodone

A. Kaupas.

Beje: Sernas važiuoja į Ameriką ant redaktoriaus, tik nežinau ar „Vienybės“ ar „Lietuvos“. „Varpui“ nežinia ar nebus tik kaput.

Detroit, Mich.

31. I. 96.

Garbus Drauge!

Nepamenu jau, ar rašiau, kad gavau laišką iš Petrapilės. Rašo man, kad jie neatsakė dėl to, kad senas jų komitetas neuorėjo užsiimt mūsų draugyste ir laukė išrinkimo naujo komiteto bet ką naujas nutarė irgi nežinau, nes da nerašė.

Būsiu šventintas ant Velykų — taip nori mano vyriausybė, bet nežinau kur, ar Scrantuose ar ant vietos. Scrantuose turėčia klapata, nes kun. Pėža, pripumpuotas Rusikio, nenori manęs prileist prie šventinimų. Jeigu ištiesų kun. Pėža man užkenktų, tada nežinočia nė ką daryti. Klapatai ir galas!

Pas mane nieko naujo. Rašyk.

Su guodone

A. Kaupas.

Detroit Mich.

13. II. 96.

Miels Drauge!

Ačiu už laišką. Yra tai pirmas laiškas kuri dabar gavau. Reikia žinot kad niekas pas mane neberašo nuo laiko, kad kun. Pėza iššaukė prieš mane krucijatą. Kun. Sedvydis rašė da iš pradžių ir stengėsi mane suramint, bet nuo 2 su viršum savaičių nėkokios nuo jo žinios nebegavau. Tamsta tuo tarpu rašai, kad ir visi kunigai Scran-tų diecezijos iškėlė prieš mane kampaniją. Tai yra negerai. Vaikščioju dabar susikrimtęs nesavas, — net eiles pradėjau rašyt. Siunčiu du „sonetu“ — teip ant juokų, — noriu žinot, ką nuspręsi apie mano pirmą užsisėdimą ant šlubo Pegaso. Eilės niekai — turėsi užraust iš gėdos; siunčiu vienog Tamstai; del to kad noriu pasidailint savo rūpesčiais. Kada bus šventinimai — tikrai nežinau. Bijausi, kad vyskupas manes nepašauktu pas save: kun. Pėza tada greičiau galėtų pakišt man koją — ir tuomet nežinau, nė ką reiktų pradėti, kur kreiptis. Tas aršiausia. Savo vyriausybė; nesibijau — eis už mane, to esu tikras bet ar įstengs mane apgint prieš vyskupą, — tai klausymas! Žodžiu esu nė pririštas nė pakartas t. y. padėjime, kurio negeiščiau net savo priešams.

Už padėjimą bent už jo prizadėjimą ačiu. Nesitikėjau to, nes ir kun. Zilinskas protegavo mane prieš mirtį kun. Zlotožinskio, bet dabar nė šal

— nieko nerašo. Lyg būčia užkeiktas. Kaip tai nelaimė viena nevaikščioja. Kaip tik išgirdau, kad kun. Pėža man nori kenkt, tai ir kitos nelaimės užklupo, apie kurias vienog nenoriu rašyt nes da nežinau, kas buvo jų priežastimi.

Likkis sveikas ir būk maloningas ant mano eilių, kurias rasi ant kito pulsapio.

Su guodone

A. Kaupas.

Rectory
St. Casimir's
Rom. Cath. Church.

Pittston, Pa. March 15 1896.

Miels Draugel!

Jau trečia nedėlia kaip esu Pittstone. Vyskupas pareikalavo mane pas save, nusiuntė pas kun. Sedvydį ir liepė laukt laiško. Laukiau 2 su viršum nedėli — vakar kun. Sedvydis nuvažiavo pas vyskupą mano reikale ir pasirodė, kad kun. Pėža jau pridarė intrigų pas vyskupą. Vyskupas nenori šventinti — žadėjo atvažiuot — į Pittstoną Panedėlyje arba Utarninke ir apžiūrėt reikalą. — Jeigu kun. Pėža manę suėstu, ką man reiktų daryt? Prašyčia atsakymo.

Su guodone

A. Kaupas.

P. S. Kas link Ivinsko Draugystės, galime skaityti ją už pakrikusią: neseniai gavau iš Petrapilės laišką su atsisakymu nuo draugystės.

Pittston, Pa.

13. V. 96.

Brangus Drauge!

Ačiū už linkėjimus. Linkiu ir Tamstai iš savo pusės pabaigti kuoveikiausiai savo vargus. Aš jau esu paskirtas į Wilkes Barre'us. Pėža ir lenkiški kunigai nieko negalėjo man padaryt ir dabar nuleido nosis.

Kun. Sedvydis siunčia Tamistai labas dienas. — Tarnas tas yra Tamistai gerai pažystamas. Noveskis arba recte Mikolainis.

Esu susinervavęs — ir rašyt daugiau negaliu.

Tamistos

Kun. A. Kaupas.

Wilkes Barre, Pa.

3. VI. 6.

Mielas Drauge!

Siunčiu nuoširdingiausių velyjimus ant Tamstos pirmų mišių šv., bet pribūt asabiškai negaliu, nes apleist savo parapiją šventadienyje negalima.

Linkiu laimės, ilgų dienų, sveikatos ir nuo Dievo visokių malonių.

Su guodone

Kun. A. Kaupas.

Holy Trinity

Lithuanian Church.

352 South Street.

Wilkes Barre, Pa. August 24 1896

Malonus Kunigel

Liūdna man žinot, jogei Tamsta pradėjai spaudinti Lelivos veikalą be mano žinios. Aš verčiau jį su tuo persitikrinimu, juogei jisai, perėjęs per „Garsą“ išeis irgi atskiroje knygelėje. Bet kun. Zilinskas rašė man, juog Tamsta nenori to daryti. Todėl nesidvyk man, juogei aš daugiau vertimo nebesiūsiu, nesa galiu gauti žmonių, kurie atspaudis jį atskiroje knygelėje.

Nesidvyk man, nes man rūpi daugiau nauda visuomenės, nekaip atskiro lakraščio.

Su guodone

Kun. A. Kaupas.

Scranton, Pa.

Aug. 6., 1901.

Draugel

Aš „Lietuvai“ išverčiau Robinsoną Krūzių ir „Akyvi [apsireiškimai sviete“ (abu veikalų išėjo atskirose knygutėse). Apart to, verčiau dalį „Siberijos“ ir svarbesnes vietas iš E. Souvestre'o., „Filiozofa iš Pagubrio“. Pradėjau teippat populiarizuoti Samuel'io Sumiles'o veikalą „Self—help“, bet nepabaigiau. Rašiau apart to daug visokių trumpesnių žinelių, už ką gaudavau užmokėti. Apskritai, uždėrbau nuo „Lietuvos“ apie 60dol.

„Vienybei Lietuvnikų“, apart keleto raštelių prie Taveš, suteikiau pradžia „French'o veikalo: „Pavyzdžiai Airių gyvenimo“ (kurio, pakraipai „Vienybei“ atsimainius, toliau neverčiau) sutrumpinau brošiūrą „Mikalojaus pirmi metai“ (pasirašiau literomis N. N.) ir parašiau keleta trumpų straipsnelių, kurių dabar neatsimenu.

Tavo

K A. Kaupas.

Scranton, Pa.

Dec. 15, 1902

Miels Brolau!

Linkiu Tau Linksmų Kalėdu ir .... daktarytės. Džiaugiuosi, kad nors nesmagiai, bet vis laimingai pervaziavai jūres ant to sutrūkusio „City of Paris“, alias „Philadelphia“. Pas mus nekiek naujienų. Atvyko čion kun. Plaušinitis; vyskupas duoda jam Wanamie, bet jis nelabai jos nori: mat Westvillėje atsidarė vieta. Katalikiška knygų krautuvė. Tau išvažiavus, nedaro jokio progreso — turbūt pasibaigs ant nieko. Atvažiavo į Ameriką Petras Steponaitis, literatas is Varšavos ir garbintojas Šliupo. Nori pradėti čia koki laikraštį. Patariau jam apsirinkti Philadelphia. Zmogus greitas, neilgai su juo tegalėjau kalbėti, bet iškalbus ir apie save daug mislijantis. Kasžin ko nuo jo galime tikėtis. Išvažiavo nuo manę į Plymouthą. Kun. Kaulakis sugrižo atgal į Philadelphia. Męs skaitėme tai už nedovanotiną klai-

dą. Bostone gal bus „niezależna” lietuvių bažnyčia. Aš dabar gyvenu ramiai. „Motinėle” truputį pakilo. Danil. išsiuntėme 100 rublių. Beje: d-ras A. Vogonis prašo stipendijos. Kokių tarapatų jis yra daktaras? Kas jis do vienas? Turime kasoje apie 100 dol. Duok rodą.

Tave mylintis

K. A. K

Scranton, Pa.

Jan. 1, 1902.

Mylimas Kunigėli!

Tavo visus laiškus gavau. Atsakiau tik vieną sykį. Dabar linkiu Tau, nors jau po laikui, linksmų Naujų Metų. Gyvenk ilgiausią amžių ir darbuokis, kaip tik Tu išmanai. Džiaugiamės visi iš tavo darbštumo. Gerai, kad gavai 7 naujus sanarius „Motinėlei”. Tik kun. Dargis toks žmogus, ką nemėgsta siuntinėt pinigų. Jis jau turėtų „Mot.”, prisiusti savo varde 14 dol., bet lygšiol nė cento neprisiuntė. Teippat ir kun. Staknevičius keistas vyras: liepė save prirašyti prie „Mot.”, o pinigų neduoda. Bet su jais susidavysime. Intencijų aš pats turiu per šimtą ir prisiusių Taviškiams nuo savęs, bet dabar esu pinigiskai pavargęs. D-rui Vogoniui (kun. A. Ciovinskui Red.) beveik visi sanariai pripažino duotį pašalpa. Nusiusime jam 80 d. Pinigų da'r yra \$92.53. Kai užmokės visi mėnesines, o dar padarysime kolektas bažnyčioje, bus daugiau.

„Tėvynės Sargo“ atėjo pas mane 6—10 No.
po sena redakcija. Gal ir Tu juo užsiimi.

Naujienu pas mus nekiek. Kun. Plaušinaitis
paskirtas į Wanamie. Lenku kunigai pyksta ir
iškeikė kun. Zilin, Sedvydį ir mane iš sakyklos.
Lenkai vadina tą kunigą Zaglobe, mes praminė-
me kun. Plauš. Podbipienta. Tegul sau pešasi.

Kitų naujienu nėra. Kun. Kudirka pavirto į
lenkberni — pas lenkus tik važiuoja lietuvių
spaviedoti.... už pinigus.

Lik sveikas

Tavo

K. A. K.

Scranton, Pa.

Jan. 11, 1902

Brolyti!!

Siunčiu Tau 25 dol. (128.75 fr.) už 25 inten-
cijas pro defunctis. Daugiau šiuo tarpu neįsten-
giu. Skaičiau Tavo laišką pas Miką ir pagailo
man Taveš. Tikiuosi, kad dabar esi sveikas, kaip
ridikas, ir po senovei „scheme'us“ darai. Kun.
Dargis prisiuntė 14 dol. į „Mot.“ kasa. Nors nela-
bai norėdami, išsiūsime vienok d-rui Vogoniui 80
dol. Kitų stipendijantu, mat, apart Totoraičio,
kuriam siunčiame 30 dol., neturime. Laukiame tik
reskripto nuo patriarkos (kun. Kuro. Red.). Pa-
sakyk man, dėlko kun. Dargis prie „Mot.“ prigu-
lėt nenori?

Naujienu pas mus jokių. Beje: Chicagoje užsimezgė „Mot.“ sesutė vardu „Aušra“. Nepavydėkime jai. Aš noriu paduoti užmanymą, kad „Mot.“ išleidinėtų kasmet savo knygutes su atskaitomis, gražiais skaitymais etc. Pelnas iš jos pardavimo turėtų eiti ant „Mot.“. Tokius išleidimus daro kitų tautų panašios institucijos.

Ar tie 7 didvyriai (J. Matulevičius, A. Jusaitis, J. Naujokaitis, J. Totoraitis, A. Civinskas, M. Gustaitis, Red.) apsiims atlaikyti dolerines mišias? Mat aš už juos užmokėčiau mėnesinę į „Motinėle“.

Tavo

K. A. K.

Seranton, Pa.

Feb. 6, 1902

Brolau!

Nežinau ar apsirgai ar užsifilozofavai apie tuštybę šito svieto, kad nieko nerašai. Išsiunčiau Tau 25 intencijas — turbūt jas jau turi. Dabar labai norėčiau žinoti, kur padėjai „Dirvos“ prenumeratorių knygas. Stagaras nieko nežino. Ir vėl: nekurie žmonės prašo „Dirvos“ už pėreitus metus, bet Stagaras sako, kad nieko negalį padaryti, nes knygos ne pas jį guli. Nekuriuose atsitikimuose pinigai prisiūsti, bet iš kur imti „Dirvą“ — nežinia. Duok man apie tuos reikalus kuogreičiausiai atsakymą.

Pas mus viskas po senovei. Mikas rengiasi ant pavasario į Europą. Kaulakis lyg nenori būti Philadelphijoje, bet vargšas taip prisirišo prie savo lizdo, kad jo turbūt ir su pagaliu neišvarysi iš Quakerių miesto. „Mot.“ turi jau 268 dol. geležin. kapitole, 33 sąnarius ir 14 dol bėgamame kapitole. D-rui Vogoniui tapo išsiųsta pašalpos 80 dol. su protestu (protokolu knygoje). Akyviausia, kad nė Kuras, nė Mikas iki paskutinei valandai nežinojo, kad d-ras V. yra kunigu. Kitaip ant pašalpos nebūtų pristoję.

Ar žinai ką: parsivežk iš Šveicarijos filozofišką galvą.

Tavo

K. A. K.

Scranton, Pa.

Feb. 12, 1902

Broliau!

Tavo ilgą laišką gavau, ir iš žinių reiks pasinaudoti „Tėvynėje“ ir „Zvaigždėje“. Pas mus naujienų beveik nėra. Plymouth'o bažnyčia ir klebonija sudegė. Iš bažnyčios neišgelbėjo beveik nieko, o iš klebonijos išnešė beveik viską, tik Zilinsko drapanos, a. a. Burbos „Valtys“ ir „Bažnytinės Istorijos“ ir Enc. Britanica supleškėjo. Seip visi rankraščiai išėmus keletą smulkesnių tapo išgelbėti. Zilinskas vaikščioja labai nusiminęs, nes — pamislyk tik! — jau buvo atsigules „ant liaurų“, o čia tau „ant senatvės“

statyk bažnyčia, klebonija etc. Pas ji dabar nebuyau, nes Plymouthą aplankė raupai, ir dabar nieko iš miesto neišleidžia — taigi gali nuvažiuoti, bet išvažiuoti negali. Mikas rengiasi į Europą drauge su Kaulakiu. Kaip su tavim pasimatys, atiduos nuo manęs Tau labas dienas.

Šiandie nesijaučiu sveikas ir net neatsimenu, ar Tau rašiau apie „Dirvos“ prenumeratorių knygas. Man rodosi, kad rašiau, Po nedėliai tikiuosi būti New Yorke ir, žinoma, pabarsiu tėva Varnagirį už tai, kad nesiunčia Tau intenciju. Aš daugiau negaliu. Mano laiškas šiandie bus supainiotas. Kas ateina dabar į galva, tą rašau. Taigi Dembskis vardan vietinės „Free Thought Society“ užprotestavo prieš priėmimą Prinzo Heinrich'o.

Ant tavo propozicijos — išleisti „Motinėlės“ kalendorių — pristoju. Baigiu dabar pasakėlę, pradėtą pirm kelių metų, po vardu „Jieškok aukso širdyje“. Galėsiu į kalendoriu prisiųsti. Nieko tų nėra ypa'ingo, bet vis originališka. Apsiimu teippat aprašyti Scrantono kolioniją ir „Motinėlės“ istoriją. Pamatęs Zil., pasakysiu jam apie plianą — gal parašys ką — norints. Tave pagarsysiu „Žv.“ ir „Tev.“ už „Motinėlės“ agentą.

Pas mane teip šalta, kad sugrubusios rankos nenori dėti literų stačiai. Reiks gvoltu statyt klebonija, nes teip, kaip dabar yra, žmogus gali gauti visokių kvarabų. Man berašant šitą gramatą rankos dreba iš šalčio.

„Dirva lygšiol turi tik keturis prenumeratoriūs. „Oškabalių Dainas“ padalysime į du tomu.

Trečias pasidarys iš „Izdų Salos“, o ketvirtas iš Basanavičiaus antro tomo „Lietuviškų Pasakų“.

Sesuo man rašė, kad norėjote surasti Vaišžan-
tą, bet negalėjote. Tikiuosi, kad su juo jau susi-
žinojai. Taigi patark jam, kad tą keli liką dole-
rių, ką pas mane yra už „Tėv. Sarga“, atiduotų
„Motinėlei“.

Antras Susivienijimas auga, — kasoje jau turi
1800 dol. su viršum. Mūsų-gi eina silpnai —
per Stagarą ir Jurgelevičiu. Teip bent sako
Tepliušis.

Wanamėje susitvėrė lietuviška parapija ir
kun. Plaušinaitis yra jos klebonu. Matulaitis,
pasilikęs Newarko prabasčium, sketrioja, žinai,
kaip Matulaitis.

Veliju tau sveikatos ir visokių pasisekimų.
(Pabaiga rankraščio suplyšus. Red.)

II. LAISKAI KUN. J. ZILINSKUI.

Detroit, Mich.

20. XI. 94.

Garbus Kunige!

Siunđiu Tamstai laišką Miluko drauge su laišku draugo iš Petrapilės. — Užmanymas Miluko vertas apmąstymo. Mano perspėjimus prie kiekvieno punkto Tamsta rasi pačiame laiške. Nieko naujo išmanyti negaliu. — Aprašymas tūlo mūsų šalies kampo nežinau ar pritiks Kalendoriui: ar nereiktu tai palikti perijodiškiems išleidimams, apie kuriuos svajotojui Milukas? Iš antros pusės imant, kas apsims atlikti tą darbą? Aš esu daugiau pesimistu, kaip entūziastu. Taigi man rodo, kad užmanymas išleidimo Kalendoriaus, kaip ir apskritai visos Draugystės siekis gali nukentėti fiasco.

Kadaži laiko yra maža, rodyčia negaišinti nieko ir rašyti tuojau pas anuos raštininkus, apie kuriuos mini Milukas.

Ant Kalėdų būsiu pas kn. Burbą (jau ir ant kelio atleido), gal ir su Tamsta pasimatysiu.

Su guodone

A. Kaupas.

Detroit, Mich.

26. III. 95.

Miels Drauge.

Siuo metu pranešu linksmesnius žinias. Gal ir bus kas iš mūsų Draugystės. Tūlas J. Birškus iš Prūsų prižadėjo pristatyt žinias apie visą Klaipėdos pavieta. Apart to, gal įgysime kiek sąnarių, — bent aš tikiuosi. Vienok nebūdamas tikru, ar pasiseks man pritraukt prie draugystės tūlas ypataš (kurios didelę morališką pagelbą suteiktų mums), tyliu apie tai lig laikui. Paskui jeigu įvyks mano viltys, pranešiu Jums, akvvaizdoje to fakto susilaikiau su rašymu į Prūsus. Nėšą nėra žinios, kokį atsakymą sulauktumėme. Reikia pirmiau pasirodyti su darbais (o tas manding įvyks po vakacijų), o paskui jau užtikrinę draugystei nors šiokią tokią — papėdę, galėsime klabinti prie Lietuvos potentatų. O dabar, ką jie pamislytų apie mus? Prisipažinkime atvirai, kad elgėmės ikišiol vaikiškai (ar netiesa?), kaip kokie žėkai. Nekalbu apie klaidas — tai neišvengtinas dalykas — bet kodėl mes buvome teip naiviški. kad mislijame, kad mūsų paiims teip ir paklausys visi; kodėl aplenkėme kunigus, intelegenciją, patys būdami nieku. Ne, mes mislyjome apie savę didelius daiktus — dabar renkame vaisius savo didumo. Juokais tik griuk, atsiminus pradžia mūsų „didžio“ veiklumo ant dirvos pakėlimo mūsų tautos. Nesistebiu aš sau (vaikas da tebeesu), bet man vis galvoje netilpsta, kaip Skirmuntaitė davėsi teip lengvai susivilioti. — Sutraukim į krūvą visą, ką mes ikišiol nuve

kėme — ir pamatysime, kad rezultate yra zero, ale tai nepaprastas, — milžiniškas zero. Tas tai zero turi mus pertikrinti, kad mes pasiėmėme už netinkamą mums darbą, kad esame patys zero. Vienok nenusiminkime — turime gerą išsiteisinimą; kunigais (arba bent kandidatais į juos) esame, o kur kunigai ką pradeda, ten beabejo nieko nebus. Mūsų nepasisekimas patvirtino tik tą jau seniai žinomą aksiomą. Na, o kas žino jį, — o žino jį visi — tas žinoma nenorėjo kišt pirštų prie užmanymo, kuriam grėšė neišvengtinas susibankrūtyjimas. Kitokio išaiškinimo neišrandu mūsų fiasco.

Stai dėlko laikausi tos nuomonės, kad mums reiktų pavest draugystę europiečiams, o mums, bent dviems (išėmus Tamstą) atsisakyt nuo komitetystės. O tą reiks įvykinti būtinai po vakacijų, kad pasirodysime su darbais. Mat šiek ar tiek visgi gausime atsakymų, iš kurių ir nukalsime šioki — tokį straipsnį apie Lietuvos dabartinį padėjimą, na ir parodysime „aklai“ visuomenei, kad tebegyvuojame.

Antras atsišaukimas pristatytas jau į Kauną ir gal būt kitur da kur. Už pristatymą užmokėjau 21 mrk. Noveskiui. Meldžiu užrašyt įeigose ir išlaidose Draugystės. Kvitos, nors prašiau Noveskio prisiųst, da negavau. Kaip gausiu pristatysiu.

Milukas kasžin kodėl nieko nerašo. Būčiau jau seniai rašęs „Varpo“ redaktoriui, kad ne tas jo keistas tylėjimas.

Pas manę nieko naujo. Zindžiui gerai, nesi-

skundžia. Insišiūravo ant \$5.000 ir moka po \$217 kasmet į kompaniją.

Likk sveikas.

Su guodone

A. Kaupas.

P. S. Beje, ar gavai Tamsta nors kokį atsakymą ant mūsų laiško į „Varpo“ redakciją reikaluose Kalendoriaus? Man rodosi, kad ir tas Kalendorius buvo tik tolesniu tęsimu eilės klausimų kvailysčių (susimildamas atleisk išsireiškimą) „garsaus“ darbavimosi mūsų draugystės.

Atleisk už nešvankius žodžius ir aštrų kritikavimą mūsų draugystės: rašau ex promptu, o prie to da susinervavęs dėlei įkirių atminimų. Per vakacijas gal teks vėl kur susieit, tada pasišnekėsime plačiai apie reikalus draugystės, iškritikuosimė savo ligšiolaikini darbavimosi ir gal išrasime nors kokį modus vivendi.

Rašiau Noveskiui, kad pristatytų atsišaukimą į Liepoją ir Jelgavą. Man rodosi, kad ir kitur kur reiks pristatyt. — Kaštus visus persiuntimo prisiimu ant savęs.

III. LAISKAI KUN. A. BURBAI.

Polish Seminary,
Detroit, Mich.

I. 7. 94.

Guodotinas Kn. Klebone!

Kn. Dambrovskis liepė man parašyti Tamstai jog ligšiol aš esu da liuosas ir galiu priimti Tamstos maloningą propoziciją pasilikti vienu iš būsenčiųjų kunigų Scrantono diecezijos. Aš dabar esu ant pirmų Teologijos metų, o šventintas būsiu už 2 metų. — Malonėčiau Tamstos, jei ištiktų man ta laimė būti prirašytu prie Scrantono diecezijos, duoti man apie tai žinią, dėl to kad aš jau praleidžiau 3 vyskupus, o nė prie vieno nepasilikau ant visados.

Teikis Tamsta priimti užtikrinimus nuoširdžios guodonės, kaip nuo kn. Dambrovskio, teip ir nuo manęs.

Atsiduodamas Jo maloningai atminčiai,
pasilieku su guodone

Tarnas Ant. Kaupas.

Detroit, Mich.

8. V. 94.

Guodotinas Kunigel

Pranešu Tamstai visai netikėtą dalyką: Subatoje paėmiau vyskupą iš Scrantono, bet nežinau tikrai ar ant visados. Sumanimi, išties, keisti daiktai dedasi, taip kad nežinau ant galų galo, kas man bus su vyskupais. Kaip jau buvau rašęs Tamstai praeitą syki, rektorius man buvo ikišes vyskupą iš Brooklyn'o. Gavęs jį, jau buvau spakainas ir laukiau tik raštų iš Kauno, kurių vis da negava.n. Bet tuo tarpu atrašė rektoriui Scrantonietis, klausdamas apie manę, o neužilgo ir Brooklyn'o vyskupas davė atsakymą. Jisai priėmė manę, tik neapsiėmė užmokėt už dabartinį meta. Rektoriui gi labiausiai rūpi pinigai. Tai gi pašaukęs manę pas savę praeitą Subatą, pasakė man, jogei geriau būtų paimt Scrantonietį. Aš, žinoma, sutikau ant to. Jeigu ir Scrantonietis neapsims užmokėt už šiuos metus, tai turbūt vėl pasiliksiu ant ledo. Tokiame karte gal prisieis paimt bile kokį vyskupą, kad ir prie lenkų prisieitų būt, aš iš visos širdies sau negeidžiau.

Suteikdamas savę Tamstos maloningai atminčiai,

pasilieku su guodone

Tarnas Ant. Kaupas.

Polish Seminary
Detroit, Mich.
26. V. 94.

Garbus Kunigel

Tamstos laišką gavau. Ačiu nuoširdžiai už pranešimą meilių naujienų. Pas Tamstą pasirūpiu atsilankyt, nors tas prigulės visatiniškai nuo mano finansų, kurie dabartės randasi nelabai užvydėtiname stovyje. Su mieliausiu noru sudėsiu savo garbę ir guodoną vyskupui, žinoma su Tamstos pagelba. — Jeigu raštus iš Kauno gausiu da prieš vakacijas, tad gal ir prašysiuosi vyskupo, kad manę perkeltu į kitą Seminariją, nes čia būdamas angliškai nieko neišmoksiu. Bet galutinai ir tas prigulės nuo kitų aplinkybių, neprigulinčių nuo manęs.

Siūsdamas Tamstai labas dienas nuo kn. rektoriaus, o savo dėkingumą ir guodoną, atsiduodu Tamstos maloningai atminčiai

Tarnas A. Kaupas.

Polish Seminary
Detroit, Mich.
12. XI. 94.

L. J. C.

Gerbiamas Kunige

Geradėjau!

Vyskupas iš Scrantų užmokėjo neseniai \$150 už manę. Kn. Dambrovskis begalo džiaugėsi iš to. Zinođamas, kad tik dėkavojant

Tamstos rūpesčiui vyskupas atsiminė apie mane, siunčiu Tamstai nuoširdų ačiū. Rektorius, apreiškdamas man tą žinią, nepamiršo išklausinėt mane kas do žmogus Tamsta esi. Sako, Tamstą pažįstas kaipo labai simpatiška žmogų, o tuo tarpu skaitęs laikračiuose negirdėtus daiktus apie Tamsta. Zinoma pasakiau jam tiesą, stengiausi net išaiškint sąlygas tarp lietuvių ir lenkų. Mano išaiškinimu pasiliko jis kantantas.

Neseniai atvažiavo į Detroit kn. Zindžius, kaip Tamsta pats žinai. In geriausią parapiją pateko. Nors bažnyčia, kurioje yra, tik per bloką yra nuo Seminarijos, vienok da neteko jo matyt.

Girdėjau, kad Scrantų vyskupystėje jau nebėr vietos liet. kungui. Susirūpinau biskį. Kasžin ar tiesa tai? *

Drištu melst Tamtos vieno dalyko. Jeigu Tamstai nepadarytų tai nepatogumo arba nepriimnumo, tad atvažiuočiau ant Kalėdų pas Tamsta. Laikas jau būtų apsižinot asabiškai su Pennsylvanijos lietuviais, o ir Tamstai sudėt guodone. — o toliau, norėčia prasivėdint, pasinaudot iš šviežio oro: krutinė skauda, o ir širdis nerimsta, smarkiau vis plaka (turiu širdies ligą). Ant galo, gal duotūei padaryt kas link Seminarijos permainymo: nors prieš šią Seminariją aš nieko neturiu, ir žinau tikrai, kad niekur man nebus taip gerai, kaip šičia, vienog norėčiau patekt į anglišką vienat del kalbos. Bet tam reikia butinai Tamistos pagalbos. Manęs vieno neišleis. Bet jeigu Tamista parašytumei rektoriui, kad vyskupas arba Tamsta nori mane matyt, tad iš-

leistų. Taigi, jeigu Tamsta neesi priešingu mano atsilankymui pas Tamstą, meldžiu parašyt rektoriui tokį laišką, o ir man duot meilinga žinią apie tai, ir jeigu laikas ir noras Tamstai pavelys, tai greičiau, nes jeigu būsiu tikras išvažiavimo ant švenčių, tad ir pinigus kelionei pasistengsiu sutraukt iki tam laikui.

Meldžiu da vieną daiktą. Kaip atsilankys kada pas Tamstą p. Petraitis, prašau primint jam jo prižadėjimą.

Tikėdamasi greito atsakymo ir siūsdamas labas dienas nuo rektoriaus,

pasilieku su didžiausia
guodone

Tarnas A. Kaupas.

Detroit, Mich.

19. XI. 94.

Gerbiamas Kunige

Geradėjau!

Gavau šendie nuo Tamistos \$25 su užprašymu ant švenčių.

Siunčiu užtatai kuoširdingiausį ačiu. Nežinau tik, ar Tamista rašysi pas rektorių, kad mane atleistų ant švenčių, ar man pačiam prisieis teirautis. Esu tikras, kad manęs vieno, be Tamistos reikalavimo, neleis. Taigi, kaip rašiau, Meldžiu Tamistos paprašyt rektoriaus, nes aš iš savo pusės nenoriu be vyresnybės pavelijimo išvažiuot. Da vienas dalykas: jeigu manęs neleistų, ar važiuot be jų pavelyjimo, ar ne?

Su kunigu Zindžium jau mačiausi. Labai simpatiškas žmogus: visiems čionykščiams lenkams patiko. Jeigu nusiseks, tai atpyškėsiu į Plymouth'a pas Tamstą 22 Gruodžio.

Siuogi tarpu, laukdamas kuolaimingiausio išrišimo klausymo apie mano išvažiavimą ant švenčių,

pasilieku su didžiausia
guodone

Tarnas A. Kaupas.

Detroit, Mich.

17. XII. 94.

Gerbiamas Kunige

Geradėjau!

Pranešu Tamistai, juogei ateinančiame Cetverge turbūt atvyksiu pas Tamistą, apie 7 valandą vakare, jeigu netikėtos kliūtys nekenks. Kaip ilgai užtruksiu pas Tamstą, nežinau — prigulit tas nuo mano sveikatos, kuri biskį pagedo.

Tikėdamasis kitus dalykus asabiškai Tamstai pranešti daugiau nieko nerašau.

Pasilieku su guodone

Tarnas A. Kaupas.

Detroit, Mich.

21. XII. 95.

Garbus Kunige!

Sveikinu Tamstą su ateinančiomis šventėmis ir linkiu visokio labo, sveikatos, ilgų metų ir Dievo malonės.

Girdėjau, kad Valančiausko „Zemaičių Vyskupystė“ yra Tamistos rankose. Taipgi meldžiu pranešt man, ar greitai iš jos bus kokia nauda, nes pagal prižadėjimą, — turėjau ją jau pernai sugražint locniniškui. Norėčia da žinot, kas atsitiko su Pabrėžos botanika. Jeigu Tamista ją turi, meldžiu labai ją man paskolint ant poros mėnesių. Publiško sunaudojimo iš jos nedarysiu, — reikalinga ji man yra privatiškiems užsiėmimams. Girdėjau, būk Lenkai (o gal ir Lietuviai — nenorėjo man pasakyt) žada manę neprileisti prie šventinimų Tamistų dijecezijoje. Meldžiu pranešt man, kiek tame yra teisybės, — būsiu labai dėkingas.

Linkėdamas Tamistai linksmų švenčių.
pasilieku su didžiausia guodone

A. Kaupas.

PRANAICIU JULES ISLEISTOS KNYGOS.

Amerikos Lietuvių Pirmieji Profesijonalai ir Kronika. (Kun. A. Miluko paskaitos) T. I.	\$2.50
„ „ „ „ „ „ Tomas II.	2.00
Amerikos Lietuvių Kronika (Kun. A. Miluko)	3.00
Apie kun. Adomą Grinevičių (Kun. A. Miluko)	10
Daktaras Petras Matulaitis. (Kun. A. Miluko)	25
Delko mūsų katalikiškoji spauda silpnutė? (Kun. A. Miluko)	10
Iš Kelionės po Europą ir Aziją. (Pranaičių Julės) Su paveikslais, audeklo apdarais	3.00
Kun. Balvačo (Geručio) laišakai kun. A. Milukui	50
Kun. Silvestras Gimžauskas. (Kun. A. Miluko)	10
Kun. A. Kaupo Laiškai	50
Kun. Martynas Sederavičius ir Jo padėjėjai	50
Kun. A. Miluko Darbuotė (1890—1930)	50
Kun. Kazimieras Jaunius (Kun. A. Miluko)	10
Kun. A. Staniukyno Laiškai kun. A. Milukui	50
Laisvosios Lietuvos Atlankytų. (Pranaičių Julės)	2.50
Lietuvin Tautos Istorija, (Kun. A. Jusaičio)	75
Lourdes'o Sv. P. Marijos Mėnuo. Vertė Pranaičių Julė	50
„Motinėls" Draugija (Kun. A. Miluko)	50
Ne Mieste Laimė. (Pranaičių Julės vertimas)	1.00
Petras Kriaučiūnas (Kun. A. Miluko)	15
„Spaudos Laisvės ir Amerikos Lietuvių Organi- zuotės Sukaktuvės" — (su daugybe iliustracijų ir dokumentų fotografijų) —	5.00
Audeklo apdarais su aukso antspauda —	6.00
Laiškai iš Ispanijos (Pranaičių Julės)	1.00
Viešnagė Seštokuose. (Pranaičių Julės)	2.00
Vyskupo Valančiaus Darbai (Kun. A. Miluko)	50
„Zvaigždės" ir jos leidinių paminėjimas	50

ŽVAIGŽDĖS' KNYGYNE GAUNAMOS KNYGOS

Apeigos Rymo katalikų Bažnyčios. Lenkiškai parašė kun. J. Lūnkevičius. Vertė Gerutis. Antra laida, 188 pusl.	.60
Antanukas. Apsaka B. Pruso. Vertė Selimas. Antra laida. 40 pusl.	.15
Algimantas arba Lietuviai 13-ame šimtmetyje. Istoriška apysaka. Parašė Dr. V. Prietris. Penki tomai, 488 pusl.	2.50
Anima Villis. Marės Radzevičiūtės apysaka. Jono Montvilos vertimas. Antra laida, 162 pusl.	.75
Bajoro Vuošvis. Apsaka iš lietuvių gyvenimo. Parašė Jonas Kmitas. 63 pusl.	.15
Biurokratai. Apsaka iš paskutinių atsitikimų Lietuvoje. Parašė Jonas Kmitas. 79 pusl.	.25
Fabiolė arba Bažnyčia Katakumbose. Kardinolo Wiseman'o. Vertė Vytautas. 354 pusl.	1.00
Gyvačių Karalius ir kitos apsakėlės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. 31 pusl.	.10
Iš kelionės po Europą ir Aziją. Parašė Pranaičių Julė. 380 pusl., 102 iliustracijos (paveikslai), audeklo apdarais ...	2.25
Skuros apdarais, paaukuotais kraštais	3.50
Iš daktaro pasakojimų. Rudens diena. Sulaukė. Parašė Šatrijos Ragana. 69 pusl.	.25
Išvakarės gret Lemano ežero. Parašė kun. M. Morauskis. Vertė Gerutis. 172 pusl.	.75
Išpažinties Istorija. Prancuziškai parašė kun. A. Guillois, vertė kun. A. M. Milukas. Antras leidimas 1916 m.	.50
Kova ties Žalgiriais. Istoriška drama keturiuose aktuose. Parašė Savasis (Dr. V. Pietaris). 31 pusl.	.25
Kunigo giminė. Parašė J. Gerutis. 68 pusl.	.20
Kaip Elziutė praleido Šv. Jono dieną. Parašė P. D. 63 pusl. ..	.20
Krasauninkas—Laižybos—Dievo žmonės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. 28 pusl.	.10
Kun. Dr. M. Gustaičio, Du laiškų iš Kelionės	.05
Kun. Dr. M. Gustaitis.....	.5
Laisvės Metu. Apsaka iš paskutinių atsitikimų. Parašė Antanas 1908 m. 187 pusl.	.75
Laiškai iš Kelionės po Palestiną. Kaštai kun. Antano Miluko. 94 pusl.	.50

Užprašymus ir pinigų „ŽVAIGŽDĖ“ 3654 Richmond St.,
 adresuokit: Philadelphia, Pa.

ŽVAIGŽDĖS' KNYGYNE GAUNAMOS KNYGOS

Lietuviškas Albumas. Dalis I. Istoriskos ir šiaip jau Lietuvos vietos. Parengė ir išleido kun. A. Milukas	.75
Lietuviškas Albumas. Dalis II. ir III. Lietuvos raštininkai, žymesni vyrai ir typai. Parengė ir išleido kun. A. Milukas	1.50
Lietuviškos Pasakos. Spaudon parengė Dr. J. Basanavičius. 262 pusl.	2.00
Mercier Kardinolo gromata apie Patrijotizmą ir Išlaikymą	.05
Moterystė ir šeimyna. Iš vokiškos kalbos vertė J. Gerutis. 41 pusl	.50
Mūsų Socijolistai. Apysaka iš „Kudlamečio“ atsitikimų. Parašė Jonas Kmitas. 57 pusl.	.15
Melagių Dėdė. Vaizdelis iš Dzukų gyvenimo. Parašė Ksaveras Vanagėlis. 27 pusl.	.10
Nekaltybė. Iš vokiško vertė J. Gerutis. 89 pusl.	.25
Ne Mieste Laimė. Prancuziškai parašė Pierre L'Ermite. Lietuviškai vertė Pranaičių Julė. 206 pusl.	1.00
Našlaičiai. Likimas tulos šeimos. Vertė P. Str. 81 pusl.	.15
Pasikalbėjimas Giesmininko su Lietuva. Vyskupo A. Baranausko Eilės. Kaina	.05
Pasakyk Matušeį, Agnieška, Ant Garlaivio. Tris Šatrijos Raganos apysakos.	.15
Pradžia ir išsiplėtimas Katalikų Tikėjimo. Parašė Vyskupas M. Valančius. 235 pusl.	1.00
Paklydėliai. Kun. J. Geručio. Antras leidimas.	.10
Pikta Dvasia. Latviškai parašė Rudolfas Blaumanis. Lietuviškai vertė Ildargas. 72 pusl.	.25
Patrimpo Laiškai. Kun. Miluko leidimas 1907 m.	.60
Šventųjų Gyvenimai. Skaitymai kiekvienai metų dienai. Su paveikslais. Spaudon parengė kun. A. Milukas, visi 4 tomai	3.50
Drutais audeklo apdarais	4.00
Skuros apdarais	5.00
Skuros apdarais, paausuotais kraštais	5.50
Šiapus ir anapus grabo. Parašė J. Gerutis. 210 pusl.	.60
Susiskaldėliai. Vaizdelis iš mūsų sodiečių gyvenimo. Parašė J. Gerutis. 62 pusl.	.20

Užprašymus ir pinigų „ŽVAIGŽDĖS“ 3654 Richmond St.,
adresuokit: Philadelphia, Pa.

ŽVAIGŽDĖS' KNYGYNE GAUNAMOS KNYGOS

Sodžionių Teologija. Parašė J. Gerutis. Gražiausia lietuviška kalba šioje knygoje išdėstyta visos Katalikų Teologijos mokslas. 285 psl.	1.00
Trumpas Katekizmas	.10
Vaičiailio Eilės. Su velionio plačia biografija ir paveikslu. 157 psl.	.75
Valdimierius. Apysaka. 47 psl.	.10
Pergyventos Valandos (Karvojaus Laiškai). Parašė K. A. K. 140 psl.	.60
Jonukas Karklynas eina Lietuvos pažintų. Parašė Prietelis. 47 psl.	.20
Socijalistai Kas jie? — Iš kur atsirado? — Ko nori? Parašė Dr. A. Civinskis. 124 psl.	.15
Gera Išpažintis Verta šv. Komunija. Kun. P. Saurusaičio. psl. 68	.10
Satrijos Raganos, Saulei nusileidžiant, Iš mūsų karionės. Kalėdų Vakarai. 62 psl.	.15
„Aušros“ 40 metų Sukaktuvėse. 1883 — 1923. (Perspaudinta iš 1923 m. Gruodžio Mėnesio „Žvaigždės“). 261 psl.	2.00
Lietuvių Tautos Istorija ir Dabartiniai Siekiniai Tautišku Atžvilgiu. Parašė kun. Antanas Jusaitis. 112 psl.	.75
„Žvaigždės“ 1922 metų kompletas	\$2.50
„Žvaigždės“ 1921 „ „	2.50
„Žvaigždės“ 1920 „ „	3.00
„Žvaigždės“ 1919 „ „	3.00
„Žvaigždės“ 1918 „ „	3.00
„Žv.“ 1917 „ „	3.00
„Žv.“ 1916 „ „	3.00
„Žv.“ 1915 „ „	3.00
„Dirvos Žinyno“ kompletai	3.00
Keliolikos metų „Žvaigždės“ kompletai \$5 kiekvienas.	

Užprašymus ir pinigus „ŽVAIGŽDĖ“ 3654 Richmond St.,
adresuokit: Philadelphia, Pa.